

ODZIEŻA (2) *sb f*

o jasne, e pochylone.

A sg odzieżą (2), [odzieżę].

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Wszystko to, w co się człowiek ubiera, ubranie* (2) : Tu [w Polsce] zwierzu dofyć/ tu bydło rogáte/ Tu woły tuczne y owce kołmáte. [...] Stąd ma gołpodarz y łprzężą do pługá/ Stąd ma odzieżą pan y dobry łługá *KlonFlis Cv*.

Szereg: »żywność i odzież« (1): máiąc żywność y odzieżą [*alimenta et quibus tegamur*]/ ná tym przełstawamy. *WujNT 1.Tim 6/8*.

2. [*Błona pokrywająca narządy wewnętrzne, zwłaszcza wątrobę: Weźmiełz téż łóy włytek który okrywa ielitá/ y odzieżę z wątroby [reticulum iecoris]/ y dwie nérce/ y łóy który ná nich ielt/ y ofiaruiełz zapáł ná ołtarzu. WujBib Ex 29/13.*]

Synonimy: 1. cf ODZIENIE.

Cf [ODZIANKA], ODZIEDZA, ODZIEDZKA, ODZIENIE, ODZIEW, ODZIEŻ

MM